

sarımı, bilimsel kanıt düzeyi, yazar sayısı, yapıldığı asıl kurum ve tek ya da çok merkezde yapılması özellikleri kaydedildi.

Frekans ve oran (yüzdeler) tabloları hazırlandı. Bildiri türleri (poster ve sözlü sunum), çalışmaların kaynaklandığı merkezler (üniversite, eğitim araştırma hastanesi, diğer) ve çalışma alanları arasında yapılan oran karşılaştırmalarında ki-kare testi kullanıldı. $p < 0.05$ değeri istatistiksel anlamlılık seviyesi olarak kabul edildi.

BULGULAR: Türk Ulusal KBB kongrelerinde son 10 yıl içinde 1431'i (%26.2) sözlü sunum, 4032'si (%73.8) poster sunumu şeklinde toplam 5463 bildiri sunulduğu tespit edildi. Poster sunumların 3074'ü (%76.2) basılı poster ve 958'i (%23.8) e-poster idi. En çok sayıda bildiri 2015'de (728), en az sayıda bildiri ise 2018'de (383) sunulmuştu. En fazla sayıda çalışmanın sözlü bildirimlerde otoloji alanında (%32), posterlerde ise baş boyun cerrahisi alanında (%37); en az sayıda çalışmanın ise sözlü bildirimlerde fasiyal plastik alanında (%2), posterlerde ise tkayıcı uyku bozuklukları alanında (%1) olduğu bulundu. Son 10 yılda sözlü ve poster bildirimleri olarak sunulan çalışmaların %57'sinin Üniversitelerde, %34'ünün Sağlık Bakanlığı'na bağlı Eğitim ve Araştırma Hastanelerinde, %7'sinin yurtiçi diğer kurumlarda ve %2'sinin yurt dışı kurumlarda yapıldığı bulundu. Sözlü bildirimlerin %83'ünün ve posterlerin %99'unun klinik çalışma olduğu görüldü ($p < 0.001$). Deneysel hayvan çalışmalarının oranı ise sözlü bildirimlerde %16, posterlerde ise %1 idi ($p < 0.001$). Klinik çalışmaların sunulduğu sözlü bildirimlerin en yüksek oranda tanımlayıcı (%31), en düşük oranda ise prospektif randomize kontrollü tasarımda (%3) olduğu saptandı. Posterlerin ise %70'ini olgu sunumlarının, %25'ini de tanımlayıcı çalışmaların (olgu serileri) oluşturduğu tespit edildi. Klinik çalışmalar kanıt düzeyine göre incelendiğinde; kanıt düzeyi 1 olan bildiriye rastlanmadı. Kanıt düzeyi 2, 3 ve 4 olan sözlü bildirimlerin sayılarının, toplam sözlü bildiri sayısına oranları sırasıyla %22, %13 ve %11 olarak saptandı. Sözlü bildirimlerin olgu serilerinden ve kesitsel çalışmalardan oluşan %54'ünün ve posterlerin %96'sinin, bu çalışmada kullanılan Oxford derecelendirmesine göre kanıt değeri yoktu.

SONUÇ: Bu çalışma, literatürde ilk kez Türk Ulusal KBB kongrelerindeki bildirimlerin çok kapsamlı bir analizini yapmıştır. Bulgular, bilimsel değer ölçütlerine göre bildirimlerin çoğunun niteliğinin düşüklüğünü göstermiştir.

Anahtar kelimeler: Kulak Burun Boğaz, kongre, bildiri, bibliyometrik analiz

Genel KBB

SB-023

SİYALENDOSKOPİNİN TANI VE TEDAVİDEKİ YERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Osman Erdoğan, Cengiz Özcan, Onur İsmi, Yusuf Vayisoğlu, Harun Gür, Kemal Görür

Mersin Üniversitesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Mersin

AMAÇ: Neoplastik olmayan tükürük bezi hastalıkları nedeniyle kullanılan siyalendoskopik yöntemlerin, bu hastalıkların tanı ve tedavisindeki yerini araştırmak. Hastaların semptomlarındaki değişimi ve yaşam kalitelerindeki gelişimi değerlendirmek.

GEREÇ VE YÖNTEM: 2008 ile 2015 yılları arasında kliniğimizde siyalendoskopisi yapılan 61 hastaya semptomlarındaki değişimi, bu yöntemin hasta tarafından değerlendirilmesini ve yaşam kaliteleri üzerine etkisini sorgulayan iki anket uygulandı. Siyalolitiyazisi olan hastalarda transoral kombine cerrahi ve girişimsel siyalendoskopisi işlemi karşılaştırıldı. İstatistiksel analizde kategorik değişkenler için ki-kare testi kullanıldı. Sürekli tipteki değişkenler için bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi kullanıldı.

BULGULAR: Çalışmada kadın-erkek oranı 30:31 ve yaş ortalaması $43,9 \pm 16,7$ olarak saptandı. Siyalolitiyazisi hastalarında taş çıkarma oranı %78,6 olurken; bunlardan kombine yöntem tercih

edilenlerde %100, girişimsel siyalendoskopisi yapılanlarda %45,5 oranında taş çıkarıldı. Taş boyutu ≤ 5 mm olanların %90,5'inde, > 5 mm olanların ise %42,9'unda taş çıkarıldı. Tedavinin sonuçlarını değerlendirilmesinde %91,8 (%60,7 çok iyi ve %31,1 iyi) oranında tedaviden memnuniyet görüldü. Tedavi yöntemini "çok iyi" olarak değerlendiren grupta girişimsel siyalendoskopinin daha çok yapıldığı saptandı. ($p=0,002$) Tedaviyi "çok iyi" olarak değerlendiren grupta marsupiyalizasyon, "iyi" olarak değerlendiren grupta ise stent yerleştirilmesi daha çok uygulandı. ($p=0,013$) Hastaların %83,6'sının yaşam kalitelerinde iyileşme olduğunu saptandı.

SONUÇ: Siyalendoskopik yöntemlerin hasta memnuniyetini arttırdığı ve özellikle kombine siyalendoskopik yöntemde taş çıkarma oranının yüksek olduğu görülmüştür. İşlem sonrası kanalın stentlenmesinin ya da marsupiyalizasyonunun hasta memnuniyetini olumsuz etkilemediği görülmüştür.

Anahtar kelimeler: Siyalendoskopisi, siyalolitiyazisi, yaşam kalitesi.

Genel KBB

SB-024

BAŞ VE BOYUN SKUAMÖZ HÜCRELİ KARSİNOMUNDA PD-L1 GEN EKSPRESYONUNUN KLİNİKOPATOLOJİK ÖNEMİ

Berkan Düzgün¹, Özgür Kemal¹, Seda Gün², Yasemin Kemal³

¹Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Samsun

²Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi, Tıbbi Patoloji Ana Bilim Dalı, Samsun
³3VM Medical Park Samsun Hastanesi, Medikal Onkoloji Bölümü, Samsun

AMAÇ: Baş ve boyun bölgesindeki skuamöz hücreli karsinomlarda PD-L1 ekspresyonunun; hastalardaki yaş, cinsiyet, histolojik grade, lenfatik metastaz ve tümör lenf nodu metastazı (TNM) evrelemesi ile korelasyonunu ve prognoz üzerindeki etkisini araştırmaktır.

GEREÇ VE YÖNTEM: Çalışmaya, 01 Ocak 2015 - 30 Haziran 2016 tarihleri arasında Samsun Ondokuz Mayıs Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Kulak Burun Boğaz Hastalıkları Ana Bilim Dalında, baş boyun bölgesinde skuamöz hücreli karsinom nedeni ile opere edilen hastalar dahil edildi. Yaş, cinsiyet, TNM evresi, sağkalımları ve patolojik sonuçlarını içeren klinik veriler retrospektif olarak incelendi ve bu klinik verilerin tümör dokusundaki PD-L1 ekspresyonu ile ilişkili olup olmadığı immünohistokimyasal olarak araştırıldı.

BULGULAR: Baş boyun bölgesinde skuamöz hücreli karsinom tanısı alan 68 (49 erkek, 19 kadın) hasta dahil edildi. İmmünohistokimyasal yöntemle tümör dokularındaki PD-L1 ekspresyonu incelendi. İncelenen dokuların hiçbirinde tümör hücrelerinde PD-L1 pozitifliği gözlenmedi, fakat tümörü infiltre eden inflamatuvar hücrelerde boyanma izlendi. Tümörü infiltre eden lenfositlerdeki PD-L1 ekspresyon oranının araştırıldığımız klinik verilerle istatistiksel olarak ilişkisi bulunamadı.

SONUÇ: Çalışmamızda baş ve boyun skuamöz hücreli karsinomunda, PD-L1 ekspresyonunun klinik kararlar ve tedaviler açısından güvenilir olmayabileceği sonucuna ulaşıldı.

Anahtar kelimeler: Baş ve boyun kanseri, immünohistokimya, PD-L1